

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **C. R.**, státní příslušnost Alžírsko, t.č. neznámého pobytu, naposledy Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty 234, zastoupeného Mgr. Petrem Křížákem, MBA, LL.M., advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Moravská Ostrava-Ostrava, proti žalované **Policii České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie se sídlem Olšanská 2, P.O.Box 78, Praha 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12.1.2016 č.j. CPR-44545-3/ČJ-2015-930310-C220, o propuštění ze zařízení podle § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta **Mgr. Petra Křížáka, MBA, LL.M.** se určuje částkou **12.342,- Kč**, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce byl zajištěn za účelem realizace správního vyhoštění a napadeným rozhodnutím nebylo vyhověno jeho žádosti o propuštění ze zařízení.

[2] Žalobce u zdejšího soudu podal dne 22.1.2016 blanketní žalobu, psanou v češtině, proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované a současně požádal, aby mu byl ustanoven právní zástupce z řad advokátů, konkrétně Mgr. Petr Křížák, který se předmětné problematice věnuje. Navrhl doplnit žalobu jeho právním zástupcem, přičemž přiložil již vyplněný tiskopis 060 – Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[3] Usnesením zdejšího soudu ze dne 26.1.2016 č.j. 20A 1/2016-15 bylo vyhověno žádosti žalobce o ustanovení jmenovaného advokáta a advokát týmž rozhodnutím byl požádán o doplnění žaloby o žalobní body ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení.

[4] Dne 27.1.2016 ve 23:57:19 hod. byla do e-mailové schránky zdejšího soudu bez ověřeného podpisu zaslána žádost o nařízení jednání v předmětné věci. Tato žádost byla dne 2.2.2016 písemně potvrzena (na poštu podáno dne 1.2.2016 v Ostravě 2). Z uvedeného důvodu soud nařídil jednání a žalobu věcně projednal, i když v době ústního jednání se již žalobce na území České republiky nenacházel, jeho pobyt nebyl znám, neboť dne 1. února 2016 byla provedena realizace správního vyhoštění do Alžírsko. Zástupce žalobce žalobu nevzal zpět a právní úprava nenabízí soudům možnost, oproti úpravě dle zákona o azylu č. 325/1999 Sb., nezabývat se meritorně žalobami těch žalobců, kteří již nejsou v dosahu jurisdikce České republiky.

[5] Žalovaná k žalobě dne 25.2.2016 uvedla, že plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a setrvala na správnosti svého právního názoru. Dále pro úplnost k věci uvedla, že dne 1.2.2016 byla provedena realizace správního vyhoštění žalobce zpět do Alžíru. Navrhla žalobu zamítnout.

- [6] Ustanovený advokát doplnil dne 12.2.2016 žalobu o dva žalobní body, a to, že
- nejsou splněny důvody pro výjimečné prodloužení doby zajištění žalobce, neboť sama skutečnost, že žalobce uváděl nepravdivé údaje ohledně své totožnosti, nemohla vést k tomu, že nebylo možné zajistit náhradní cestovní doklad. Jestliže žalovaná ihned po zajištění zjistila, že tento je znám českým orgánům a soudům pod identitou C.R., st. příslušnost Alžírsko, je nepochopitelné, že policie uvěřila informacím žalobce o tom, že se jmenuje J. B. C. a je tuniské národnosti. Správní orgán tak za 180 dní od zajištění žalobce nepodnikl jakékoliv kroky směřující k ověření eventuální alžírské identity žalobce a nepokusil se jej ztotožnit dle alžírských evidencí, a to přesto, že mu tato eventualita musela být zřejmá s ohledem na pobytovou i kriminální historii žalobce. Zdůraznil, že správní orgán nedokázal identifikovat zajištěného cizince z důvodu vlastního nesprávného a ledabylého postupu, a proto nebylo možno využít výjimečného prodloužení na 180 dní. Žalobce tak namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, která spočívá v nedostatku argumentace, event. jeho nezákonnost;
 - nebyly splněny podmínky pro zajištění podle ust. § 124 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce již několikrát požádal o mezinárodní ochranu, a to

v zemích schengenského systému, konkrétně v Rakousku, kde mu tato byla zamítnuta. Správní orgán disponoval informacemi o tom, že žalobci byla zamítnuta žádost o mezinárodní ochranu v Rakousku, a měl proto povinnost zvážit nutnost podle ust. § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců za účelem předání do Rakouska a nemohl tak uvažovat o zajištění podle ust. § 124 zákona o pobytu cizinců, které je obecné vůči zajištění dle ust. § 129 odst. 1. Nečinnost správního orgánu a nezákonné pokračování v zajištění podle § 124 zákona o pobytu cizinců je proto důvodem, proč mělo být zajištění podle ust. § 124 zákona o pobytu cizinců bezodkladně ukončeno.

Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a vrátit žalované k dalšímu řízení, když zdůraznil, že žalobce navrhl ústní jednání v zákonné lhůtě.

[7] Napadeným rozhodnutím žalovaná nevyhověla žádosti o propuštění ze zařízení podle ust. § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. a cizince nepropustila. V záhlaví rozhodnutí označila účastníka řízení jménem R. C., nar. X, st. příslušnost Alžírsko, vystupující také pod identitou B.C. J., nar. X, st. příslušnost Tunisko. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen OPKPE Pardubice) ze dne 21.5.2015 pod č.j. KRPE-41727-27/ČJ-2015-170022-SV byl účastník řízení podle § 124 odst. 1 písm. b) a e) zákona č. 326/1999 Sb. zajištěn za účelem správního vyhoštění a doba zajištění byla stanovena na 40 dnů ode dne omezení svobody, tj. do 29.6.2015. Dalšími rozhodnutími byla prodlužována doba zajištění, konkrétně rozhodnutím OPKPE Pardubice ze dne 24.6.2015 podle ust. § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. do 27.8.2015, rozhodnutím ze dne 24.8.2015 do 25.10.2015, rozhodnutím ze dne 23.10.2015 do 23.12.2015, rozhodnutím ze dne 21.12.2015 do 21.1.2016. Dále žalovaná uvedla, že vzhledem k tomu, že účastník řízení tvrdil, že je občanem Tuniské republiky, bylo Velvyslanectví Tuniské republiky požádáno o ověření jeho totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu. Dle Velvyslanectví Tuniské republiky účastník řízení vystupující i pod jménem B. C. J. zůstává v Tunisku neznámým. Dále, že vzhledem k tomu, že účastník řízení tvrdil, že je občanem Alžírské republiky, bylo požádáno o ověření jeho totožnosti a vydání nového cestovního dokladu i Velvyslanectví Alžírské republiky. Tvzení ohledně neúčelnosti zajištění nelze akceptovat, neboť účelem zajištění účastníka je realizace jeho správního vyhoštění a Policie tomuto úkonu činila veškeré potřebné kroky. Účastník řízení neposkytoval správnímu orgánu potřebnou součinnost a záměrně uváděl nepravdivé údaje. Dále žalovaná uvedla, že neshledala důvody ani pro uložení zvláštních opatření.

[8] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že

- dne 23.12.2015 žalovaná obdržela žádost žalobce o propuštění ze zajištění dle ust. § 129a zákona č. 326/1999 Sb. V žádosti žalobce nezpochybnil, že vystupoval nejdříve pod jinou identitou v souladu se svým maďarským průkazem, avšak smyslem ust. § 125 odst. 2 cizineckého zákona je možné realizovat vyhoštění i v případě, že není možné zjistit totožnost zajištěného cizince vzhledem k jeho nespolupráci. Pokud správní orgán nemá údaje o identitě, je povinen správní vyhoštění provést bez ohledu na nepravdivá

tvrzení zajištěného cizince a nadstandardní prodloužení lhůty k zajištění není přípustné. Ačkoliv správnímu orgánu byla identita žalobce fakticky známa, tato byla potvrzena mnoha správními i trestními rozhodnutími, správní orgán nečinil žádné kroky k zajištění alžírských dokladů a namísto toho vyvíjel kroky k zajištění dokladů na tuniskou identitu žadatele;

- založeno rozhodnutí z 21.5.2015 č.j. KRPE-41727-27/ČJ-2015-170022-SV na jméno J. B. C., nar. X, st. příslušnost Tunisko, alias C. R., nar. X, st. příslušnost Alžírsko, průkaz totožnosti Maďarska, o zajištění za účelem správního vyhoštění, přičemž doba zajištění byla stanovena na 40 dnů do 29.6.2015;
- založen protokol o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 21.5.2015, kde mimo jiné uvedl, že se jmenuje J. B. C., narodil se X v Tunisu, poprvé do ČR přijel v r. 2008 na doklad vydaný Maďarskem na jméno C. R., jednalo se o doklad žadatele o mezinárodní ochranu. V Maďarsku mu doklad vydali v r. 2007, jméno C. R. a datum narození si vymyslel. Podruhé do ČR přijel v r. 2009, přicestoval na doklady na jméno J.B. C., které mu vydali také v Maďarsku, když opět žádal o mezinárodní ochranu od r. 2009 pod pravým jménem. V ČR se v r. 2009 prokázal falešnými italskými doklady, v témže roce se dopustil trestného činu krádeže a byl asi 2 měsíce ve věznici. Byl mu dán zákaz pobytu v ČR, proto odjel do Maďarska. Naposledy do ČR přijel v r. 2012 opět na maďarský doklad na jméno J. B.C., byl zadržen. Protože se mu v ČR líbí, chtěl zde zůstat pár dnů a pak by opět odjel do Maďarska. Dále přiznal, že na www.facebook.com vystupuje také pod identitou R. H., což má být jeho přezdívka;
- dne 8.6.2015 byl osloven Kriminalistický ústav Praha za účelem ověření totožnosti dle daktyloskopické karty;
- dne 24.6.2015 vydáno rozhodnutí č.j. KRPE-41727-41/ČJ-2015-170022-SV ve věci prodloužení doby zajištění do 27.8.2015 dle § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb.;
- založeno rozhodnutí z 24.8.2015 č.j. KRPE-41727/43/ČJ-2015-170022-SV o prodloužení doby zajištění podle § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. do 25.10.2015;
- dne 4.9.2015 sdělila Tuniská ambasáda ohledně ověření totožnosti, že tento je v Tunisku neznámý;
- sepsán protokol dne 14.9.2015 o vyjádření účastníka správního řízení podle § 18 odst. 1 správního řádu. Do protokolu uvedl, že se jmenuje J. B. C., narodil se dne X v Tunisku, jeho rodiče již nežijí, nepamatuje si, kdy zemřeli, má pouze bratra v Itálii. Zpochybnil nemožnost zjištění jeho osoby úřady v Tunisku a domnívá se, že se tak mohlo stát z důvodu, že z Tuniska odešel jako malý, a proto není evidován. Potvrdil, že identitu C. R., nar. X, st. příslušnost Alžírsko, si vymyslel, a zůstal u tvrzení, že je Tunisán;
- dne 9.10.2015 sepsán úřední záznam, že toho dne se uskutečnil konzulární pohovor s žalobcem pod jménem B. C. J., kterého se zúčastnila konzulka Velvyslanectví Tuniské republiky v Praze za účasti tlumočnice s tím, že po ukončení konzulárního pohovoru konzulka sdělila, že se nejedná o občana Tunisu, neboť mluvil jazykem, který neodpovídá tuniskému jazyku. Mohlo by se jednat o Maročana, ale není si jistá;

- dále založen protokol o vyjádření účastníka ze dne 16.10.2015 ke správnímu řízení, kde poprvé uvedl, že je Alžírčan R. S., nar. X, opět uvedl údaje o svém pobytu v Maďarsku, naposledy v Alžírsku byl v r. 2007 a oproti předcházejícím údajům, kdy uváděl, že oba rodiče jsou mrtví a má jednoho bratra v Itálii, nyní tvrdil, že matka žije, otec zemřel, má dva bratry, kteří žijí v Itálii a dvě sestry, které jsou vdané v Alžírsku. Z úředního záznamu zjištěno, že s protokolem byla současně sepsána žádost o ztotožnění osoby na Velvyslanectví Alžírsko;
- založena písemnost ze dne 19.10.2015 zasláná Ambasadou Tuniské republiky žalované, že v návaznosti na pohovor provedený paní konzulkou se jmenovaným tato konstatovala, že jmenovaný není Tunisian, on sám se jí ochotně svědčil, že Tunisian není a dle přízvuku by mohl být Maročan nebo Alžírčan;
- následuje rozhodnutí z 23.10.2015 č.j. KRPE-41727/70/ČJ-2015-170022-SV o prodloužení doby zajištění podle § 125 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. do 23.12.2015;
- založeno rozhodnutí z 11.12.2015 č.j. KRPE-41727-86/ČJ-2015-170022-SV o správním vyhoštění se stanovením doby, po kterou nelze umožnit vstup na území EU v délce 5ti let podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 9, písm. c) bod 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb. (právní moc 11.12.2015);
- dne 15.12.2015 žalovaná oslovila Velvyslanectví Alžírské demokratické a lidové republiky ohledně ověření totožnosti žalobce a vydání cestovního dokladu;
- rozhodnutí ze dne 21.12.2015 č.j. KRPE-41727-95/ČJ-2015-170022-SV o prodloužení doby zajištění podle § 125 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. do 21.1.2016.

[9] Žaloba není důvodná.

[10] Podle ust. § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, cizinec je oprávněn podat policii žádost o propuštění ze zařízení, ve které je povinen uvést veškeré rozhodné skutečnosti, kterých se dovolává a označit důkazy. Policie cizince nevyzývá k odstranění vad žádosti. Policie zkoumá, zda trvají důvody, pro které byl cizinec zajištěn, popř. pro které byla doba zajištění prodloužena, nebo zda jsou splněny podmínky pro uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. O žádosti policie rozhodne bez zbytečného odkladu.

[11] Ustanovení § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovuje obecné podmínky zajištění, a to: policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud a) je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, b) je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, c) cizinec nevycestoval z území v době

stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, d) cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, nebo e) je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.

[12] S odvoláním na výše uvedené soud hodnotil, zda správní orgán žádost posoudil v tomto smyslu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu obsahuje následující úvahy správního orgánu k jednotlivým podmínkám: žalobce je prokazatelně starší 15 let i přes jím uváděná různá data narození. Žalobce byl zajištěn, neboť vstoupil na území ČR neoprávněně, prokázal se maďarským průkazem žadatele o pobyt s platností jen do 27.4.2015 a vydaným na jméno B. C., státní příslušnost Tunisko, přičemž z výstupu centrální evidence daktyloskopických karet byla zjištěna shoda s osobou vedenou pod jménem C. R., st. příslušnost Alžírsko. Žalobce po část řízení tvrdil, že jeho pravé jméno je B. C., narodil se v Tunisku a jméno C. R. si vymyslel, když byl v r. 2008 zadržen českou policií. S ohledem na tvrzení, že je občanem Tuniské republiky, bylo jednáno s Velvyslanectvím Tuniské republiky o ověření jeho totožnosti, byl proveden konzulární pohovor 9.10.2015, který potvrdil, že se nejedná o Tunisana. Následně (do protokolu 16.10.2015) poprvé prohlásil, že je Alžířan a alžírské doklady jsou na jméno R. S. (R. Š.), nar. X. Vzhledem k uvedenému tak bylo dále požádáno dne 15.12.2015 Velvyslanectví Alžírské republiky o ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu. Dne 11.12.2015 bylo uloženo správní vyhoštění, rozhodnutí téhož dne nabylo právní moci. Správní orgán hodnotil i možnost uložení zvláštních opatření, pro něž však neshledal důvody, neboť cizinec nemá na území České republiky zajištěné žádné ubytování a zcela jasně dal najevo svůj zájem pobytu na území České republiky jen v rozsahu mála dní, kdy přijel se jen podívat a netajil svůj zájem se vrátit do Maďarska. Žalobci v minulosti bylo dáno jak správní tak i soudní vyhoštění českými orgány a přesto, že byl veden v evidenci nežádoucích osob do 1.11.2016, žalobce při nerespektování vydaného rozhodnutí o vyhoštění na území České republiky vstoupil.

[13] Prvním namítaným žalobním bodem byly absentující důvody pro výjimečné prodloužení doby zajištění.

[14] V souzené věci napadenému rozhodnutí předchází pět rozhodnutí ve věci zajištění a prodloužení doby zajištění, a to rozhodnutí ze dnů **21.5.2015** č.j. KRPE-41727-27/ČJ-2015-170022-SV o zajištění na dobu 40 dní, tj. do 29.6.2015, **24.6.2015** č.j. KRPE-41727-41/ČJ-2015-170022-SV o prodloužení do 27.8.2015, **24.8.2015** č.j. KRPE-41727-43/ČJ-2015-170022-SV, **23.10.2015** č.j. KRPE-41727-70/ČJ-2015-170022-SV prodloužení do 23.12.2015 a **21.12.2015** č.j. KRPE-41727-95/ČJ-2015-170022-SV o prodloužení do 21.1.2016. Od počátku řízení byla ústřední otázkou věrohodnost resp. nevěrohodnost totožnosti žalobce, neboť žalobce se policejní hlídce prokázal maďarským dokladem na jméno J. B. C., st. příslušnost Tunisko, přičemž lustrací v systému AFIS byla zjištěna shoda na jméno C. R., státní příslušnost Alžírsko. Správní orgán tak nejdříve jednal s Velvyslanectvím Tuniské republiky, na kterém proběhl dne 9.10.2015 konzulární pohovor, s výsledkem, že se nejedná o Tunisana. Následně bylo jednáno s Velvyslanectvím Alžírské republiky o

ověření totožnosti žalobce a vydání cestovního dokladu pro návrat do domovského státu.

[15] Soud se neztotožnil s tvrzením, že žalovaná nečinila potřebné kroky k naplnění účelu zajištění a byla liknavá, v důsledku čehož nebyly splněny podmínky pro výjimečné prodloužení doby zajištění. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že podle ust. § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců doba zajištění nesmí předkročit 180 dnů (u osoby starší 18 let věku) a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. Dle ust. 125 odst. 2 cit. zákona policie je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění podle § 124 i nad dobu stanovenou v [odstavci 1](#) větě první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud cizinec

a) v průběhu zajištění zmařil výkon správního vyhoštění, nebo

b) uvádí nepravdivé údaje, které jsou nezbytné pro zajištění náhradního cestovního dokladu. Podle odst. 3 věty první doba trvání zajištění nesmí překročit v souhrnu 545 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.

[16] Délka zajištění, resp. jejího prodlužování byla dána chováním žalobce, který činil vše proto, aby jeho pravá totožnost nebyla prokázána. Soud zdůrazňuje, že žalobce v průběhu prvních pěti měsíců zajištění tvrdil, že je Tunisian, mající pouze z rodiny jednoho bratra v Itálii. Teprve po usvědčení tuniskou konzulkou, že se nejedná o Tunisana, uvedl, že je Alžírčan mající matku, dvě sestry žijící v Alžírsku a dva bratry v Itálii. Soud přisvědčil žalovanému, že činil potřebné úkony za účelem realizace vyhoštění a vzhledem k nesusoučinnosti žalobce, předložení nevěrohodné totožnosti a dalších vylhaných údajů týkající se jeho osoby, které ztěžovaly realizaci správního vyhoštění, byly dány důvody pro postup dle § 125 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

[17] Pokud se týká druhého žalobního bodu ohledně neupřednostnění Nařízení Rady Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013 před postupem dle ust. § 124 zákona o pobytu cizinců, pak ani tomu soud nepřisvědčil. Uvedené Nařízení stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států. Žalobce v době zajištění nebyl účastníkem řízení o udělení mezinárodní ochrany. Předcházejí řízení o udělení mezinárodní ochrany v Rakousku i Maďarsku byla pravomocně skončena a pro žalobce byla neúspěšná. Podle čl. 24 odst. 4 cit. Nařízení může členský stát, na jehož území se nachází bez povolení k pobytu osoba, jejíž žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta konečným rozhodnutím v jiném členském státě, požádat druhý členský stát o přijetí dotyčné osoby zpět, nebo provést řízení o navrácení. Dle tohoto ustanovení je tedy dáno státu, na jehož území se nachází osoba bez povolení, na výběr, zda sám provede realizaci navrácení takto zajištěné osoby do země původu, nebo požádá o zpětné přijetí do země, kde proběhlo řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Nelze proto žalované vytýkat, že v případě žalobce nepožádala ať již Rakousko nebo Maďarsko o přijetí žalobce. Jestliže se žalovaná rozhodla k realizaci vyhoštění do země původu, bylo to zcela v souladu s uváděným Nařízením.

[18] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovanou (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

[19] Dle názoru soudu správní orgán přesvědčivě a dostatečně vyhodnotil podmínky pro zajištění žalobce a jeho setrvání v zařízení a odůvodnil i svou úvahu ohledně neuplatnění zvláštních opatření dle § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců a soud se i v tomto s žalovaným správním orgánem zcela ztotožnil. Žalobce neměl v České republice rodinu ani žádné známé, neměl zájem v ČR pobývat, neměl zajištěno žádné bydlení v České republice a žalobce se netajil tím, že Česká republika není jeho cílovou zemí.

[20] Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[21] Výrok II. a III. o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl úspěšný a žalované žádné náklady řízení nevznikly.

[22] Odměna ustanovenému advokátovi byla přiznána ve výši 12.342,- Kč, sestává ze tří úkonů právní pomoci (převzetí věci, doplnění žaloby a účast u jednání soudu) á 3.100,- Kč dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d/, § 11 odst. 1 písm. a/, d/ a g/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.), tři paušální částky á 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., celkem 10.200,- Kč. Tato částka byla navýšena o 21 % DPH (2.142,- Kč) na částku 12.342,- Kč (osvědčení o DPH založeno u zdejšího soudu pod Spr 1474/2012). Advokátovi nebyla přiznána odměna za podání ze dne 8.3.2015 označené jako = žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, replika žalobce =, neboť soud nepožadoval od právního zástupce další doplnění žaloby či repliku k vyjádření žalované k žalobě, které bylo příliš stručné a navíc, to co právní zástupce den před jednáním soudu sdělil, bylo v jeho moci přednést u jednání soudu. Tento úkon tak soud vyhodnotil jako neúčelný. Částka přiznaných nákladů bude vyplacena z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, tak jak ve výroku III. tohoto rozsudku uvedeno.

[23] Výrok IV. je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 s.ř.s., neboť hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí v případě, že advokát je ustanoven soudem, stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou

týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 9. března 2016

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně